

Συνδρομή ἑτησίᾳ περιπληρωτέα, ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Κύπρου σελί-
νια δέκα. Ἐν τοῖς χωρίοις σελίνια
ἑπτὰ. Ἐν τῇ ἑξωτερικῇ φράγκα εἰ-
κοσίων. — Εἰδοποιήσεις ἂν διατρίβαι
καταχωρίζονται πρὸς ἡμῶν φράγ-
κον τὴν γραμμὴν. — Ἐγγραφα Κυ-
βερνητικὰ ἢ Δημομαρχικὰ πρὸς δύο
πέννας τὴν γραμμὴν. — Ἀρθρα
σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς
"ΑΛΗΘΕΙΑΣ" καταχωρίζονται
δωρεάν.

ΑΛΗΘΕΙΑ

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυνθεὶς
τῷ ὑποτάκτῃ Γραφεῖον καὶ ἵπο-
γραφεῖον "ΑΛΗΘΕΙΑΣ" ὁδὸς Ἰα-
γίου Ἀνδρέου ὑπο τὴν πικίαν α
Δημήτρ. Χατζηπαύλου ἀριθ. 56

Ἐφημερίς Ἑβδομαδιαία.

Ἐκδότης ὁ συντάκτης Α. Κ. ΠΑΛΑΕΟΛΟΓΟΣ. (Editor A. C. Palaeologos.)

ΑΝΑΓΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ.

Ἐκ μυρίων γεγονότων ἔχουμεν
πεισθῆ, ὡς ἐγράψαμεν ἐν προηγου-
μένοις ἀρθροῖς, ὅτι οὐδεμία ἐλπίς
σωτηρίας τῷ τόπῳ τούτῳ ὑπάρχει
χωρὶς νὰ ἐξηγηθῶσιν ἀντιπρόσωποι
αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ Ὑπουρ-
γείου ἀπ' εὐθείας ἄνευ τῆς παρεμ-
βάσεως τῆς διοικήσεως ἡμῶν. Ἀνε-
γράψαμεν οὐχὶ ἅπαξ καὶ τοὺς λό-
γους, δι' οὓς ἐπεισθήμεν ὅτι, οἱ ἀπ'
ἀρχῆς σταλέντες ἡμῖν ἄρχοντες καὶ
βουλευόμενοι δὲν δύνανται πλέον ν'
ἀλλάξωσι σύστημα, διότι εἶναι δε-
δεσμευμένη ἡ φιλοτιμία των. Ὅ-
πως δὲ ἀναγνωρισθῇ ἐτι μᾶλλον ἡ
ἀνάγκη τῆς ἀποστολῆς τῆς πρεσβεί-
ας, τίθεμεν ὑπ' ὀφει τῶν ἡμετέρων
ὁμιλητῶν καὶ τῶν ἐκ τῶν ἐκ-
λογισμῶν.

Τὰ σχέδια καὶ αἱ προθέσεις, δι'
ἃς ὁ Λόρδος Βήκονσφιλδ συνέπνευ-
σεν τὴν σύμβασιν τοῦ Ἰουνίου, ἤρεσκον
πᾶσι τοῖς στρατιωτικοῖς ἀνδράσιν.
Οἱ στρατιωτικοὶ ἡμῶν διοικηταὶ φυ-
σικώτατον ἦν νὰ ἐγκολπωθῶσι ταύ-
τας καὶ τὰς υἰοθετήσωσι καὶ ἐπέσε-
μὲν τὸ Ὑπουργεῖον ἐκεῖνο· ὅταν ὁ-
μως ἀναλογισθῶμεν πῶς ἐξεπράζον-
το ἄνθρωποι, στενὰς ἔχοντες σχέ-
σεις μετὰ τῆς διοικήσεως ἡμῶν, πε-
ρὶ τοῦ γεραροῦ Γλάδστωνος ἐν και-
ρῷ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, οὐδὲν
κωλύει νὰ θεωρῶμεν πιθανώτατον
ὅτι οἱ Κύριοι οὗτοι περιμένουσιν ἀ-
πὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν τὴν πτώσιν
τοῦ Ὑπουργείου τῶν φιλελευθέρων, ὅ-
πως συνεχίσωσι τὸ διακοπὴν ἔργον
των. Ἀλλ' αἰμονον λοιπὸν, εἰ μὴ
βελτιωθῇ ἡ τύχη ἡμῶν ἐφ' ὅσον διέ-
πυσσι τὰ τῆς Ἀγγλίας οἱ Φιλελευ-
θεροί. Δὲν θὰ βελτιωθῇ δὲ ἡ κατά-
στασις τοῦ τόπου, ἂν δὲν μεταβῇ
πρεσβεία εἰς Λονδίνον. Πρὸ τούτου
δὲ ἀναγκαστάτον θεωροῦμεν ἵνα
αἱ «Μόνημα Ἐπιτροπαί», ἐρωδια-
σμένα, ὡς εἶναι, διὰ κληρονομίαν
ἐγγράφων ὁλοκληροῦ τοῦ Ἰαγγι-
κοῦ κληρονομίου πλεον καὶ χωρίων,
ἐλθῶσιν εἰς σχέσεις μετὰ τῶν γνω-
σθέντων καλοκλητῶν ἡμῶν, ἵνα
τῶν περὶ τοὺς Κυρίους Ράλλανδς
καὶ Ἀρθρ.

Διὰ τοιούτου τρόπου φρονούμεν
ὅτι εἶναι δυνατόν ν' ἀρθῇ τὸ σιδη-
ροῦν ἀπομονωτικὸν παραπέτασμα,
ὅπερ ἐθήκαν οἱ διοικοῦντες ἡμᾶς με-
ταξὺ τῆς σκηνῆς τῶν πράξεων αὐ-
τῶν καὶ τῶν συμβούλων τῆς Ἀ-
νάσεως· γινώσκουμεν δὲ πλέον ἢ ὅ-
σον δεῖ ὅτι οἱ ἡμέτεροι διοικηταὶ ὑ-
πῆρξαν εὐτυχέστεροι τῶν ἐπιστα-
τῶν τοῦ πυρποληθέντος θεάτρο· τῆς
Βιέννης. . . Προκαλοῦμεν πάντα
ἄνθρωπον λογικὸν νὰ ἐξηγήσῃ ἡμῖν
ἄλλως πῶς τὰ ἐξῆς γεγονότα.

Ὁ εὐλακρινέστατος καὶ ἠθικώ-
τατος ἴσως πάντων τῶν ἐξεχόντων
πολιτικῶν τῆς ἐγῴστηκης καὶ ἀνεί-
λικρινούς ἐποχῆς ἡμῶν διεκέρυττεν
ἀπὸ τοῦ βήματος, ἀρχηγὸς ὢν τῆς
ἀντιπολιτευσεως, ἐκτὸς πολλῶν ἄλ-
λων ἐπισημῶν ἀρχόντων τὰ ἑξῆς
ἐγγιστα: «ἡ ἀπολυταρχία, μεθ' ὅ-
λα ὅσα λέγουσιν οἱ ὁπαδοὶ τῆς ὅτι
ἔχει προτερήματα, εἶναι πάντοτε
δυστυχία καὶ μάλιστα τῶν λαῶν»·
θεμὰ δὲ τῆς συζητήσεως ἦν τὸ διοι-
κητικὸν σύστημα τῆς Κύπρου, ὥστε
δὲν ἐπιδέχεται ἀμφιβολίαν ὅτι, ἀ-
πεκάλει ἀπολυταρχικὸν ἢ τυραννι-
κὸν τὸ ἐγκαινισθὲν παρ' ἡμῖν σύ-
στημα καὶ προσετίθει ὅτι εἴμεθα ἁ-
ξιοὶ βελτίονος τύχης. Κατὰ τὰς
πρώτας ἐδομαδίας τῆς ἀνδου του
εἰς τὴν ἀρχὴν, γενομένης καὶ πᾶ-
λιν ἐπερωτήσεως περὶ Κυπρου, ὡμί-
λησεν ἡ Α. Ἐξ. ὁ Πρωθυπουργὸς εὐ-
νοῦστατα—διεκήρυξε δηλονότι ὅτι,
δὲν ἐβλεπον οὐδὲν τὸ κωλύον ὅπως
δοθῇ «σπουδαία συμμετοχὴ εἰς τὰ
τῆς διοικήσεως εἰς τὸ ἐπιτόπιον στοι-
χεῖον καὶ εἰσαχθῇ ἡ ἑλληνικὴ γλῶσ-
σα εἰς τὴν διοίκησιν καὶ τὰ δικα-
στήρια ἐν οἷς μέρει καὶ ἐν Ἐπτα-
νήσῳ».

Ἐν ἄλλῃ τινὶ περιπτώσει ἀπε-
φάντο ὁ αὐτὸς ὅτι, εὐαίρει τὸν
τῆς Κύπρου λαὸν ἄξιον ἀνθρωπινω-
τέρας διακρίσεως.

Καὶ ὅμως πρωθυπουργοῦντος
ἀπὸ δύο ἔτη σχεδὸν ἑτῶν τοῦ κ.
Γλάδστωνος, διατηρεῖται ἀκατα-
ρῆα ἡ ἀπ' ἀρχῆς ἐγκαινισθῆσα ἀπολυ-
ταρχία—συντελεσθῇ ὁ ἀπαι-
τησὶς τῶν ἐκτετασθῶν στοιχείων
ἀπὸ τῆς διοικήσεως ἐκδίδονται δι-

αἱ ἀποφάσεις καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἐμ-
ποδοκείου, οὐ εὐρέθη προεδρεύων
Ἕλλην Χριστιανὸς, τουρκιστὶ μέχρι
τῆς στιγμῆς ταύτης! Ἡ δὲ Α. Ἐξ.
ὁ Λόρδος Κιμδερελῦ ἐπαύσε πλέον
χρῶμενος τῷ χαρακτηριστικῷ ὀνό-
ματι Ἕλληνας δι' ἡμᾶς· ὁ ἀμφιβάλ-
λων, ἀναγνῶτω τὴν γνωματευ-
τικὴν ἐκθεσὶν τοῦ περὶ δικαστηρί-
ων, ἣν ἐγράψεν πρὸς τὸν ἐπιτροπεύ-
οντα τὸν Μ. Ἀρμωστήν ὅτε οὗτος
ἀπεδήμει ἐν Λονδίνῳ. . . Δύναται τις
νὰ ἐξηγήσῃ ἄλλως τὰ πράγματα
ταῦτα ἢ παραδεχόμενος ὅτι, αἱ πε-
ρὶ τῶν ἐν Κύπρῳ προσώπων καὶ
πραγμάτων διαδιδασθεῖσται πληρο-
φορίαι τῆς διοικήσεως ἡμῶν εἰσι
τοιαῦται, ὥστε ἐπίστωσαν ὅτι δὲν
ὑπάρχει ὑλικὸν ἐν τῷ τόπῳ ὅ-
πως ἐφαρμοσθῶσιν αἱ φιλελεύθεροι
ἀρχαὶ τοῦ νέου Ὑπουργείου παρ'
ἡμῖν; Ἰσως ἀνεκάλυψαν κινδύ-
λιαν χαρακτήρος ἢ ἐνόμισαν ὅ-
τι ἀνεκάλυψαν, ἐνεκα σκοπῶν
διαβολῶν τῶν ξένων διερμηνέων,
παρὰ τισι τῶν ἐν ταῖς πράγμασιν
ἡμετέρων καὶ ἀνικανότητά· ἀλλὰ,
πρὸς θεοῦ, εἶναι δίκαιον νὰ ληρῶ-
σιν ὡς δείγματα ὁλοκληροῦ τοῦ τῆς
Κύπρου λαοῦ ὀλίγα πρόσωπα, ἅπερ
εἴρον ἐν ταῖς δικαστηρίοις καὶ διετῆ-
ρησαν παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ
καὶ παρὰ τὸν ἰσχύοντα νόμον, καθ'
ὃν ἀνὰ πᾶν δευτέρον ἔτος ἐπρεπε
νὰ γίνηται νέα ἐκλογή, ἄλλως, εἴ-
πομεν ἄλλοτε τοὺς λόγους, δι' οὓς
εὐρέθησαν ἐν ταῖς δικαστηρίοις καὶ
ἄνθρωποι, οἵτινες εἶναι φοβερὰ ἀδι-
κία νὰ λαμβάνωνται ἢ ὡς δείγματα
τῆς ποιότητος τῶν Κυπρίων ἢ ὡς
ἀποδείξεις ὅτι κακίστην ἐποιεῖτο χρῆ-
σιν ὁ λαὸς τοῦ νομίμου αὐτοῦ δι-
κασματός τοῦ ἐκλέγειν τοὺς δικα-
στικούς παρόδρους, ὡς εὐηρεστήθη
ἡ Α. Ἐξ. ὁ Μ. Ἀρμωστής νὰ εἴπῃ
προσφάτως. Καὶ ὅμως οὕτω συμ-
βαίνει, δυστυχῶς· ἐσχηματίσαμεν
ἀπράδαντον παροίθησιν περὶ τούτου
καὶ οὔτε εἶναι δυνατόν νὰ ἐξηγηθῶ-
σιν ἄλλως τὰ φαινόμενα, χωρὶς νὰ
ὑποτεθῇ ὅτι, καὶ οἱ Φιλελεύθεροι καὶ
ὁ γεραρὸς Γλάδστων αὐτὸς δημοσι-
εῖουσιν ὠραία προγράμματα καὶ
ἐκφρανοῦσι λαμπροὺς λόγους περὶ ἐ-

λευθερίας, τιμιότητος, εὐλακρινείας
καὶ φιλανθρωπίας ἕως οὗ καταλά-
βωσι τὴν ἀρχήν.

Χθὲς ἐτι τὸ ὄργανον τῶν Φιλε-
λευθέρων, τὰ «Ἡμερήσια Νέα», δι-
εκκήρυξεν αὐταῖς λέξεσιν ὅτι «Κατὰ
τὰ δόγματα τῶν Φιλελευθέρων οἱ
Αἰγύπτιοι (Φελλάχοι) δικαιοῦν-
ται νὰ ἀποφανθῶσι τίνι τρό-
πῳ θέλουσι νὰ διαχειρίζων-
ται τὰς ὑποθέσεις των καὶ
εἰς τίνα ἐμπιστεύονται τὰ
συμφέροντά των». Καὶ ὅμως
ἐν Κύπρῳ, ἐπὶ τῆς ὑπουργίας αὐ-
τῶν τούτων τῶν Φιλελευθέρων, οὐ
μόνον διοικοῦμεθα ὑπὸ στρατιωτι-
κῶν διοικητῶν ἀπολυταρχικώτερον
ἢ οἱ στρατιῶται, ἀλλὰ καὶ διαχει-
ρίζονται κατὰ τὸ αὐτοῖς δοκοῦν οὐ
μόνον τὰ τοῦ δημοσίου ταμείου τῆς
Κύπρου, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν Ἀγ-
γλων φορολογουμένων χρήματα.

Καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ
τὰς τῶν δήμων ὑποθέσεις καὶ πᾶ-
ρους ἐννοοῦσι νὰ διεκδύωσι κατ' ἰ-
δίαν θέλησιν. Ἰδοὺ ὡς ἐκ περισσοῦ
νέα ἀποδείξεις τὸ Ζουλανδικὸν νέον
νομολογίδιον, ὅπερ οὐδὲν ἄλλο προ-
τίθεται εἰμὴ νὰ νομιμοποιήσῃ τὰς
τέως παρανόμους ἐπεμβάσεις τῆς
διοικήσεως, αἵτινες ἐδούσαν εἰς ὑ-
πέρογκα χρεὴ τὰ συνεσταμένα ἐν
ταῖς πόλεσι δημοαρχεῖα καὶ παρὲ-
λυσαν ἅπαντα ἀνεπανορθώτως!

(ἔπεται συνέχεια.)

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΒΙΟΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ.

(Συνέχ. ἐκ τοῦ ἡγουμ. φύλλου.)

Χιλιάδες ἀνεφέρθησαν οἱ γεωρ-
γοὶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν παραπο-
νοῦμενοι κατὰ τοῦ βαρύνοντος αὐ-
τοὺς τελωνιακοῦ φόρου τῶν αἰνῶν
καὶ κατὰ τοῦ ἀθλιωτάτου ἐπιμα-
ταύτος συστήματος τῆς δεκάτης
καὶ μέχρι σήμερον κωφεύσαντα αὐ-
τῇ ἀπέσπασαν ἐσχάτως εἰδοποιήσιν
δι' ἧς ἀπακρίνεται αὐτοῖς, ὅτι ἂν
δυνατὶ νὰ μετατρέψῃ τὰ κατὰ
τὸ σύστημα ταῦτα, κτεταμένη μὴ
δότῃ τι βαρύνον τὰς γεωργίας,
ἐπὶ ἐπιλέγουσα συγγένως, ἐπὶ τὸ βά-
ρος τῆς ἐκτιμήσεως τῶν ἐρευνῶν

προϊόντων δὲν ἀπόκειται εἰς αὐτήν, ἀλλ' εἰς τὸν ἀποστάζοντα Ἰθαρέ. — Ἡ γλῶττα αὕτη ὁμῶς εἶναι γλῶττα τῶν ἐνταῦθα ὑπαλλήλων, εἶναι γλῶττα ὑποδουλῶσα ἀντιπολίτευσιν οἱ αὐτὸν καὶ λίαν ἀσύμφορον τῷ τόπῳ. Ἐὰν δὲ νομίζωσι τὴν Κύπρον πλουσίαν, ὡς τινες εἶπον καὶ τοὺς κατοίκους πλουσιωτέρους τοῦ Λονδίνου (!) ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τούτῳ βούλονται νὰ πείσωσιν ἡμᾶς εἰς ἀσύγγνωστον φορολογίαν, τοῦτο εἶνε μὰ τὴν ἀλήθειαν πρᾶγμα πρωτοφανές. Ἡμεῖς λέγομεν τὸ ἐναντίον ὅτι δὲν ἐνδύμεθα μὲν διὰ τοῦ χάριτος τῶν ἐφημερίδων, ὡς θέλουσιν ἐπαναλαμβάνοντες, πλὴν ἀσυγκρίτως εἰμένα ὑποδεέστεροι, εἰμένα πενέστεροι, καὶ διὰ πατριτικῆς Κυβερνήσεως ἐπιβουλεύμεν ἃ σφάτουμεν εἰς βελτίονα τύχην. Κραυγάζομεν, πλὴν αἱ κραυγαὶ ἐκ τοῦ πατάγου τῶν παρ' ἡμῖν δὲν ἀκούονται εἰς τοὺς μακρὰν δυναμένους νὰ ὠρελίσσωνται ἡμᾶς. — Οἱ δὲ ἀγρόται, οἵτινες ὡς εἰπαρὶ διψῶσι, ἐπὶ οὐδὲν ἔχοντι τὴν κυριαρχικὴν ταύτην μετὰ τὴν ἐλευθερίαν, μετὰ φοικῆς σήμερον καὶ ἀποστροφῆς ὁρῶσιν ὅτι εὐρίσκονται εἰς τὰ αὐτὰ τῆς παλαιᾶς κυριαρχίας σημεῖα, εἰς τὸν αὐτὸν κυβερνητικὸν κύκλον, μὲ τὴν διαφοράν μόνον ὅτι ἀκούουσιν ὅτι διοικούνται ὑπὸ Ἀγγλῶν, ὅτι κυβερνῶνται ὑπὸ πεπολιτισμένων, οὗς δὲν αἰσθάνονται ἐνεργοῦντας καὶ κινουμένους μ' ὅλην τῆς κυβερνήσεως τὴν ἐλευθερίαν. Ὁ αὐτὸς τύπος, τὰ αὐτὰ σχέδια τῶν ἀστυνομικῶν ἡ δικαστικῶν κλητῶν ἐμφανίζονται πρὸ αὐτῶν καὶ ὑποδεεστέρων τρόπων πρὸς σύλληψιν τῶν κλεπτῶν γίνεται χρῆσις. Τί σημαίνει π. χ. τὸ ἐρωτᾶν τοὺς ἀλλοδαποὺς ἐλάσσης κώμης ἐὰν ἔχωσι κλέπτα, καὶ νὰ τοὺς ὑποδείξωσι; Τοῦτο εἶναι ἀντικρὺς ἀκατάλληλον μέτρον κατὰ τῶν κλεπτῶν ὡς μὴ συνεπάγον ὀριστικὸν ἀποτέλεσμα ἀνευ τῆς δικῆς δι' ἧς ἀποδείχθηται ὡς κλέπτης ὁ κλέπτης. Εἰς τοῦτο δὲ οὐδέποτε κατέρχονται οἱ ἀλλοδαποὶ ἀνευ μαρτύρων, ὅπως καὶ ἡ Κυβερνησις παρ' αὐτῶν ἤθελε τὸ ἀπαιτήσει. Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐνοχλήσεων τούτων τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ κατ' αὐτῶν πιθανοῦ κινδύνου τῶν προδιδομένων, οἱ ἀλλοδαποὶ ἀπαρτίζονται νὰ εἰπωσὶ τι καὶ οὕτω τὸ μέτρον τοῦτο ναυαγί. Ἀντὶ τούτου κἀλλιον ἤθελεν εἶσθαι ἐὰν ἡ Κυβερνησις εἶδεν εἰς τοὺς ἀλλοδαποὺς βιβλίον ἐν ᾧ θὰ κατεχωρεῖτο ἡ ἐκαστοῦ καθημερινὴ διαγωγή, οἱ διαπληκτισμοὶ αἱ μικραὶ κλοπαὶ καὶ ἕτερον παραπλήσια ἅπαντα ἤθελεν διδάξει τὰ μέγιστα αὐτῶν περὶ τῶν τρόπων ἢ τῆς διαγωγῆς τοιούτων ἀνθρώπων. — Κατηγορήθημεν ἐπὶ νεύματι τῆς καταγωγῆς ἡμῶν καὶ ὑπὸ ἐπ' ἡμῶν πρεσβύτων προεκλή-

θημεν εἰς παράλογον στάδιον ἐπὶ συγκρίσει τοῦ ἔθνους ἡμῶν μετὰ ἐθναρίων τῆς Ἀνατολῆς, πλὴν καὶ τῷ τυφλῷ ὁδῶν ὅτι ἡ μὲν Κύπρος τὸ πλεῖστον οἰκεῖται ὑπὸ Ἑλλήνων, οἱ δὲ κάτοικοι εἰσὶν ἀνώτεροι τῶν φίλων τοῖς παρ' ἡμῖν ἄρχουσιν ἐκείνων φύλων, ἅτινα ἐξυμνοῦσιν ἀνευαῖδους ὡς νοσημονέστατα τῶν ἐν Κύπρῳ. Ἐνεπαίχθημεν ὡς καὶ πρὸ μικροῦ ἐν συνελεύσει ὅτι οἱ Ἕλληνες ἡμεῖς ἐνταῦθα δὲν δυνάμεθα νὰ καθέξωμεν δημοσίαν θέσιν ἐπαξίως. Πλὴν ὁ πρῶτος καθ' ἡμῶν ἐξακοντίσας τὸ δηλητηριώδες τοῦτο βέλος ὑπὸ τὰ νευμάτια τῆς παρ' αὐτῷ ἐπιστημονικῆς ομάδος, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὑπ' ἡμῶν ἐθεωρήθη νευρόσπαστος ὄργανον ἀνωτέρας ὠθήσεως, ἐξελέγη καὶ ἀπειρος λίαν καὶ ἀδαὴς τῶν ἐν τῇ νήστῳ, ἐν ᾗ διετάχθη νὰ παραφυλάττῃ τὴν διανομήν τῆς δικαιοσύνης. Τοιαύτη κατάστασις προσώπων καὶ πραγμάτων εἶναι ἀνεκτὴς. Τοιοῦτον λελησθημένον ἀλλ' ἐπικυρῶμενον σύστημα δύναται νὰ θεωρηθῇ προοδευτικόν; Δύναται τοιοῦτος τρόπος νὰ εὐδαιμονήσῃ τὴν νῆστον καὶ νὰ βασιλεύῃ ἡ εὐχαρίστησις καὶ ἡ ἐλευθερία; Ἀρῶν ἐκ τοῦ ἐνός εἰς τὸν ἕτερον διοχετεύονται αἱ ἀνυπαρκτοὶ παραδόσεις καὶ αἱ κἀκὶςται συστάσεις περὶ ἡμῶν, ἀρῶν μετ' ἐμπαθείας καὶ φανατισμοῦ ὁρμωμένη ἡ ἐνταῦθα ὑπαλληλία εἰς οἰονδήποτε περὶ ἡμῶν καὶ τῆς νήστου, ἀντιτάσσεται οὐχὶ πρὸς ὠφέλειαν αὐτῆς ἀλλ' ἐκείνων ἢ καὶ ζημίαν, ποῖον αἰσῖν τέλος ἐνταῦθα δύναται τις νὰ προσδοκᾷ; Πῶς ἀγαθὰ ἡ Ἑλλήν. κοινότης θὰ ἀναμένη ἐκ τῆς ἀνεπιστοῦ μεταπολιτευσῆς ἡμῶν ἢ ἐκ τῆς ἀνόδοῦ τοῦ νέου ὑπουργείου; Τὸ καθ' ἡμᾶς ἀγῶν ἰσχυρὸς μεταξὺ ἡμῶν καὶ ἐκείνων πρόκειται, ἀγῶν ὑπερασπίσεως ἔθνους κατὰ τῶν παραλόγων κατηγόρων αὐτοῦ. Καὶ ἐὰν ἐν τῇ διαμάχῃ ταύτῃ φανώμεν ἥττονας τῶν πρὸς ἡμᾶς πωλούντων "εὐπατριδῶν καταγωγὴν", ἐὰν δὲν ἀποδείξωμεν πρὸς αὐτοὺς ὅτι ἡ γλῶττα, τὰ ἔθνη καὶ ὁ τόπος εἶνε μέρος τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἢ μᾶλλον Ἑλληνες καὶ γῆ Ἑλληνική, ἐὰν δὲν κατορθώσωμεν νὰ διδάξωμεν αὐτοὺς τὴν ἡμετέραν ἱστορίαν καὶ γνωσθῶμεν αὐτοῖς ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἀπαράμιλλοι πρόγονοι ἡμῶν, ὡς τότε εἶναι δικαίον τῇ ἀλήθειᾳ οὐ μόνον ἀναξίους τῶν δημοσίων νὰ μας ἀπακαλιώσιν, ἀλλὰ καὶ ἀχθὴ ἀρούρης, σώματα ἀνευ ψυχῶν, ἀνευ αἰσθήματος ἔθνη, οὗς ὡς σημεῖον τρέφει καὶ ἀνιστᾷ τὸ μεγαλεῖον καὶ ἡ δόξα τοῦ Ἑλλήν. ἡμῶν ἐθνους.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὴν 30 Ἰαννουαρίου, ἐπέτειον ἐπὶ τὴν τῶν Σχολείων, ἐτελέσθη ἐν τῇ

αἰθούσῃ τῆς παρ' ἡμῖν Ἀλληλοδ. Σχολῆς ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν κλήρου ἡ συνήθης τελετὴ, παρισταμένου ἁπείρου πλήθους. Κατὰ τὴν τελετὴν ἐμνημονεύθησαν τὰ ὀνόματα τῶν βασιλικῶν οἰκῶν Ἀγγλίας καὶ Ἑλλάδος, μετὰ τὸ ψαλὸν δὲ ὑπὸ τῶν μαθητῶν ᾄσμα, ζωηραὶ ζητωκραυγαὶ ἐγένοντο ὑπὲρ τῶν βασιλέων Ἑλλάδος καὶ Ἀγγλίας, ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ Ἀγγλικοῦ ἔθνους καὶ ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως τῆς νήστου μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος. Μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Σχολάρχης κ. Ἀνδρέας Θεμιστοκλῆς παρελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα ὠμίλησε μετὰ τῆς συνήθους αὐτῷ εὐφραδείας πολλὰ περὶ ἀνατροφῆς τοῦ Σχολάρχου λόγος ζωηρῶς χειρακροτήθη, τὸ δὲ πλῆθος διεκλύθη τὰς καλλίστας μεθ' ἑαυτοῦ ἀποκομίζον ἐντυπώσεις.

Ἐκ Βαρωντίων γράφουσιν ἡμῖν ὅτι τὴν Κυριακὴν Μουσουλμάνος τις, Φειζῆς καλούμενος, ἐξαπτίσθη ἐνώπιον πολυπληθοῦς ὁμηγύρεως, μετονομασθεὶς Γεώργιος.

Ἐν τῷ χωρίῳ Ἀσγάτα τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν ἐνεγράφησαν ὑπὸ τῶν ἐγγχωρίων συνδρομαὶ 47 ἀγγλ. λίτρων πρὸς σύστασιν Σχολῆς. Ἀξιόπαινοι ἀληθῶς οἱ Ἀσγκαταῖοι διὰ τὴν φιλομουσίαν, ἣν ἐπιδείκνυνται, ἐλπίζομεν δὲ τὸ εὐγενὲς παραδειγμὰ τῶν νὰ μιμηθῶσι καὶ ἄλλα χωρία. Μετὰ πλείστης δ' ὕψους χαρᾶς σημειοῦμεν ἐνταῦθα ὅτι μεγάλη ἀπό τινος φιλομουσία κατέλαβε τοὺς χωρικοὺς ἡμῶν, πολλῶν νέων σχολείων συστάσεων ἐν τοῖς χωρίοις τῆς νήστου καὶ ἰδίᾳ τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν.

Ὁ κ. Παντζήρης, βοηθὸς τοῦ Ἐφόρου ὤρηνεν τῆς παιδείας ἐν Κύπρῳ Αἰδ. κ. Σπένσερ, ἐμάθομεν ὅτι παρητήθη τῆς ἐν τῷ τμήματι τῆς ἐκπαιδεύσεως θέσεώς του.

Ὁ Ἀρχίατρος τῆς ἐν Κύπρῳ διοικήσεως κ. Βάρρ ἀφίκετο πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐνταῦθα, ἐπεσκέφθη δὲ ὡς ἐμάθομεν, καὶ τὸ Ταβῆ πιστεύομεν ὅτι θὰ διέγνω τὸ ἀνίατον καὶ τοῦ παρ' ἡμῖν ἀσθενοῦς τούτου.

Τὸ σύνολον τῶν ἀχρι τέλους Ἰαννουαρίου καταστραφέντων ὡν ἀκρίβης ἐν ὅλῃ τῇ νήστῳ ἀνέρχεται εἰς 1,044,389 ἀνάδας, δι' ἃς ἔδαπανήσαν 12 χιλ. λίραι.

Ὁ κ. Κλίαρ, συντάκτης τῆς ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει "Cyprus Times" ἀνεκρότησε τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐκ Κύπρου.

Ἦνεν πρὸς τῶν πολιτῶν ἐπεδοχὴ ἡμῖν διατριβὴ ἀναγνώσας τὴν συκοφαντίαν τοῦ κ. Διαγκούσης ὅτι ὁ

κ. Καραγεωργιάδης ἐκμυζᾷ αὐτὸ τοῦτο τὰ βαλάντια τῶν πτωχῶν καὶ τῶν πλουσίων. Ἐλλείπει χώρου, τὴν διατριβὴν ταύτην θέλομεν δημοσιεύσῃ προσεχῶς.

Κύριε Συντάκτα τῆς «Ἀληθείας.»

Εὐαρεσηθῆτε παρακαλῶ νὰ καταιχωρήσῃτε εἰς τὸ προσεχές φύλλον σας, χάριν τῆς ἀληθείας τὰ ἐπόμενα.

Ἐσφαλμένως διεδόθη, ἂν διεδοθῇ, ἐν τῇ πόλει, ὡς ὁ κ. Διαγκούσης ἱατρὸς λέγει ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 5 φύλλῳ τοῦ "Στασίνου", ὅτι ὁ δημοσιευθεὶς κατάλογος τοῦ νοσοκομείου περὶ τῶν νοσηλευθέντων ἐν αὐτῷ κατὰ τὸ 1881, τὸν ὁποῖον ὁ ἐπιστάτης τοῦ νοσοκομείου κ. Βασίλειος Μιχαηλίδης [ἢ οὐχὶ νοσοκόμος Βασίλης, ὅπως τὸν ἀποκαλεῖ ὁ κ. Διαγκούσης] ἔδωκε μοι εἶναι ἐλλιπὴς διότι περιλαμβάνει ἐν αὐτῷ τοὺς τυφοειδεῖς πυρετοὺς.

Ὁ κατάλογος οὗτος οὐδαμῶς εἶναι ἐλλιπὴς, ἀντεγράφη πιστῶς ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Νοσοκομείου ἐν ᾧ εἰσιν ἐγγεγραμμένοι ἢ οἱ τυφοειδεῖς πυρετοί. Τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι ἐλεύθερος ὁ βουλόμενος νὰ τὸ ἀναγνώσῃ ὁποῖαν θέλῃ.

Διατελῶ μεθ' ὅλης τῆς ὑπολήψεως

Ὁ Δήμαρχος

ΧΡ. ΚΑΡΥΔΗΣ

Λεμησσοῦ τὴν 16 Φεβρ. 1882.

Τὴν κάτωθι ἐπιστολήν, ἐπιδοθεῖσαν ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν παρὰ τοῦ πρὸς ὃν αὕτη ἀπευθύνεται, καταιχωρίζομεν ἐνταῦθα.

Ἀξιότιμε Κύριε Ι. Καραγεωργιάδη Ἐνταῦθα.

Ἀναγνόντες τὴν ἐν τῷ πέμπτῳ ἀριθμῷ τῆς ἐφημερίδος "Στασίνου" κατακεχωρημένην καθ' ὅμων διατριβὴν τοῦ ἐνταῦθα ἱατροῦ κ. Γ. Διαγκούσης, ἐν ᾗ ἀναφέρει ὅτι, "χθὲς ἀκόμη δὲν ἔλεγες τῇ συζύγῳ γυναικὶ, ἀνδρὶ ἄλλως τε ἀξιοπύῳ ἢ λογίῳ, ὅτι ἔπαθεν αὕτη ὡς ἐπιπλοεὴν τὸν ἰδιόζοντα τύφον σου ἢ οὐχὶ ἐκείνον ὃν τινες παραδέχονται ὑφιστάμενον ἐνταῦθα;" ἀναγνόντες, λέγω, τὴν ἀνωτέρω περικοπὴν, ἠρωτήσατέ με ἂν ὑμεῖς ποτε ἐχαρᾶκηρίσαστε τὴν ἀσθενίαν τῆς συζύγου μου, τόφον οἰονδήποτε, ἢ ἂν ἐγὼ εἶπον τῷ ἰατρῷ κ. Διαγκούσῃ ὅτι εἶπατέ μοι ταῦτα ἢ τοιαῦτα. Εἰς ταῦτα ἀπαντῶ, ὅτι οὐδέποτε εἶπατέ μοι ὅτι ἡ σύζυγός μου ἔπαθεν ἐπὶ τὸν τύφον κατὰ τὴν τελευταίαν τῆς ἀσθενίαν, ὡς οὐδ' ἐγὼ εἶπον αὐτῷ τῷ ὅτι ἐχαρᾶκηρίσαστε τὴν ἀσθε-

νειαν ταύτην, οἷονδὴ ποτε τύφον.
 *Εχω τὴν τιμὴν νὰ ᾤμαι φίλος σός.
ΔΗΜΗΤΡ. Α. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ.
 *Εν Λεμεσῶ τῇ 3)15 Φεβρ. 1882
 Τῷ ἀξιοτίμῳ Ἰατρῷ Κυρίῳ κυ
 ρίῳ Ι. Καραγεωργιάδῃ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

*Η κατὰ τῆς Αὐστρίας ἐπανάστασις ἐν Βοσνίᾳ καὶ Ἑρζεγοβίᾳ λαμβάνει ὁσημέραι μείζονας διαστάσεις, φαίνεται δ' ὅτι ὁ τῆς Ρωσσίας δάκτυλος δὲν εἶναι ξένος ἐν τῇ κινήματι τούτῃ, ὅπερ τίς οἶδε; ὁποῖας διαστάσεις θέλει λάβει κατὰ τὴν αἰοεὶν. Οἱ ἐπανάσταται ἐνθαρρύνονται ἐν τῷ κρυπτῇ ἐκ τῆς Ρωσσίας καὶ τοῦ Μαυροβίου νύου. Κατὰ τὰς τελευταίας δὲ εἰδήσεις πολὺ αἰ μάχαι συνεκροτήθησαν, συνελήφθησαν δὲ καὶ ἀπόστολοι τοῦ πανσλαβισμού ἐξερθεῖν ζῶντες τὰ πλῆθη κατὰ τῆς κυριάρχου Δυναμείας. — Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία συνεφωνήσαν ὅπως διαπραγματευθῶσι μετὰ τῶν ἄλλων δυνάμεων περὶ εἰρήνης. — Ὁ Σουλτάνος ἐδέξατο εἰς ἰδιαιτέραν ἀκρόασιν τὸν πριεσβετὴν τῆς Ἑλλάδος κ. Κουντουριώτην, ἐξέφρασε δ' αὐτῷ ἐλπίδας περὶ τῶν ἀγαθῶν σχέσεων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας μετὰ τὴν εἰσὶν λύσιν τοῦ ἐλληνοτουρκικοῦ ζητήματος καὶ ἐπαρρησιοφόρησεν αὐτὸν τε καὶ τὸν πρῶτον διερμηνέα τῆς Ἑλληνικῆς πρεσείας. — Ἡ Α. Μ. ἡ βασίλισσα Βικτωρία μεισθαίνει ἀνεπισήμως κατὰ τὰς ἀρχὰς Μαρτίου εἰς Ἰταλίαν.

ΒΑΡΩΣΙΑ 1)13 Φεβρουαρίου. 1882.

Κύριε Συντάκτα.

*Εν τῇ "Ἀληθείᾳ" εἶδομεν ὅτι ὁ "Κύπριος Κῆρυξ", τὸ θρόμμα τοῦ τοῦ τῆς ἐν Κύπρῳ ἀγγλικῆς διοικήσεως, ἐδημοσίευσεν ἄχρι τοῦδε τρία εὐχαριστήρια πρὸς τὸν ἀπελθόντα διοικητὴν τοῦ διαμερίσματος ἡμῶν κ. Ἰγγλιν. Ἐπειδὴ ὅσα ἐν τῷ διαμερίσματι ἡμῶν ἐπραξεν ὁ κ. Ἰγγλιν ὡς διοικητῆς, πολλὰ καὶ ἀνεγράψαμεν ἐν τῇ "Ἀληθείᾳ", θὰ ἦτο ἀντικρὺς καταγοπονία τὸ νὰ προσπαθῶμεν διὰ μακρῶν ν' ἀποδείξωμεν ὅτι δὲν ἦτο ποσῶς δυνατόν νὰ τῷ δοθῶσιν εὐχαριστήρια, ὡς ὁ "Κῆρυξ" ἐκῆρυξεν ἄλλ' ὅπως φωτίσωμεν τὸν "Κῆρυκα" (διότι οὐδεὶς τῶν ἡμετέρων βεβαίως πιστεύει εἰς τὴν ἐπίδοσιν πράγματι εὐχαριστηρίων ἐκ μέρους τῶν κατοίκων), γράφομεν δι' αὐτὸν τὰ ὀλίγα ταῦτα, ἵνα γνωρίσῃ καὶ ὁ φέρεται εἶναι τὰ εὐχαριστήρια ὅθ' ἔθεν, καὶ μετὰ τοσοῦτον ἐνδιαφέροντος ἐδημοσίευσεν.

*Ὁ διερμηνεὺς κ. Ι. Γ. Παππᾶς θέλων νὰ παράσχῃ τῷ προέσκαμνῳ τοῦ κ. Ἰγγλιν ἐκδοθέντων, ἀφοῦ εἶδεν ὅτι ἡ πρότασις τοῦ ὅπως οἱ Βαρῶσιοι δώσωσι τῷ ἀναχωροῦντι διοικητῇ γεῦμα ἀπέτυχεν, μὴ ἐπιδόσαντων τῶν κατοίκων οὐδὲ ν' ἀποχαιρετίσωσι ἐάν τὸν κ. Ἰγγλιν, ἐνέργησι παρὰ τοῖς Τούρκοις καὶ Χριστιανοῖς ὁπαλλήλοις, οἱ τινες καὶ ἔδωκαν τῷ κ. Ἰγγλιν ἐν

εὐχαριστήριον. Μὴ ἀρκεσθεῖς δ' εἰς τοῦτο ὁ ἄγαν ζηλωτὴς διερμηνεὺς προσεκάλεσε τὸν ἐκ τοῦ χωρίου "Ἀστίας παλὶμπαῖδα Φραντζεσκῆν", ὅστις ἔχων καὶ τινὰς ὑποθέσεις ἐν τῇ ἐνταῦθα διοικήσει, ἐδέχθη καὶ ἔλαβεν ἐν εὐχαριστήριον, ὅπερ καὶ ὑπέγραψεν αὐτὸς τε καὶ οἱ ἐν τῷ χωρίῳ του εὐάριθμοι συγγενεῖς του, χωρὶς νὰ γινώσκωσι τί ὑπέγραψον. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ διερμηνέως ἐσάλησαν δύο ἕτερα εὐχαριστήρια πρὸς τοὺς Μουδῆρας Μεσαορίας καὶ Καρπασίου καὶ ὁ μὲν πρῶτος ἐπέσπερε τὸ εὐχαριστήριον μὲ εὐαρίθμους τινὰς ὑπογραφὰς τῶν ἐν τῷ χωρίῳ Βατιλῇ (ἔδρα του) φίλων του, ὁ δὲ τοῦ Καρπασίου μὲ ὑπογραφὰς τινὰς ἐγγχωρίων του κατοίκων τοῦ "Ἀγ. Θεοδώρου [ἔδρας του ἐπίσης] καὶ τινὰς ἐκ τοῦ χωρίου Φλαμουδὶ ἐν τῷ τελευταίῳ δὲ τούτῳ χωρίῳ οὐδεὶς τῶν κατοίκων, ἐκτὸς τῶν ἱερέων, γνωρίζει νὰ γράψῃ, ἀν δὲ τοὺς ἐρωτήσῃ τις τί ὑπέγραψαν καὶ διὰ ποίαν αἰτίαν, θὰ ἀπαντήσωσιν ὅτι ἀγνοοῦσι. Τοιαῦτα εἶναι, ὡς Συντάκται τοῦ "Κύρηκος", τὰ πολυθρόνητα εὐχαριστήρια τῶν κατοίκων (!) τοῦ διαμερίσματος τούτου, ἅτινα μετὰ τοσοῦτον κόμπου ἐδημοσιεύσατε, γενόμενοι ὥστε θῆμα τῆς μεγάλης ἐμπιστίας σας.

Α.

[συνεχ. ἐκ τοῦ ἡγουμ. φύλλου.]
 Ἐπὶ τοῦ κατηραμένου σημείου τῆς ἀφιππεύσεως, ὅπερ οὐ μόνον ἐκατοντάδα ἀσχέτων μὲν πρὸς ἐμὲ οὐχ ἦττον ὁμως ἀπευκταίων περὶ αὐτὸ συμβάντων ἀνακνελεῖ ἡδὲ ἐν τῇ μνήμῃ μου, ἀλλὰ καὶ σχετικὰς ἰδίᾳ θλιβερὰς ἀναμνήσεις μοι προκαλεῖ, ἐφιστῶ τὴν προσοχὴν τῶν κατὰ τῶν ὡν οὐκ ἀνεύ εἶναι ἡ ἐξάλειψις τούτου ἐκ τῆς βίβλου τῶν ὑπαρχόντων. Οἱ μόνον δὲ κατάλληλοι πρὸς κατάργησιν τούτου εἶναι, κατ' ἐμὲ, οἱ πνευματικοὶ ἡμῶν ποιμένες, πρῶτον διότι εἰς τὰς συμβουλάς αὐτῶν καὶ παραινέσεις ὑπακούει μᾶλλον ὁ ἀπλοῦς λαὸς καὶ δεύτερον ὁδὸδὸς παραβαίνοντες, νομίζω, τὸ ἐαυτῶν καθήκον, καθ' ὃ οφείλουσιν εὐχεσθαι καὶ μὴ καταρῶσθαι, ἀν ἐναντὶα περικτώσιν ἐκ δώσωσι καὶ Ἀρχιερατικὸν τι ἐπίτιμιον ἀφορίζον πάντα ὅστις ἤθελεν ὑποστηρίξει ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὴν τοῦ σκανδάλου ταύτης πύργον, διότι ὁ ποιμὴν δικαιούται, κατὰ τὸν μέγαν τῶν ἐκτὸν Ἀπόστολον, οὐ μόνον πειρακαλεῖν, ἀλλὰ καὶ ἰλεῖν καὶ ἐπιτιμᾶν.

Ταῦτα καὶ μένω ἀπεκδεχόμενος καλὴν ἐκβασιν τῶν ὀλίγων τούτων λέξεων τὰς ὁποίας παρακαλῶ, Κύριε Συντάκτα, νὰ ξενίσῃτε εἰς τὰς τῆς ἀξιοτίμου ἡμῶν ἐφημερίδος στήλας.

Τῇ 25 Ἰανουαρίου 82.

X.

Η ΝΗΣΟΣ ΚΥΠΡΟΣ
 κατὰ τὸν Γάλλον ALBERT
 GOUDRY
 (Μετάφρασις κ. ΕΥΡΥΒΙΑΔΟΥ
 ΦΡΑΓΚΟΥΔΗ.)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ ἡγουμ. φύλλου.)

Δὲν πρέπει ἐν τούτοις νὰ φρονώμεν ὅτι ἡ Κύπρος καλύπτεται ὑπὸ ἄλσων. Ἐάν ἐν τῇ ἀρχαιοτάτῃ περιεῖχεν εὐρεὰ δάση, τοῦτο προσέρχεται διότι ὁ ἀνδρῶπι-

νος βραχίων δὲν εἶχεν ἀνατεῖλαι τὴν αὐξήσιν αὐτῶν, ἐν τῇ ἀνατολῇ τῶν δένδρων αὐξάνονται εὐχερῶς. Ὁ πλοῦτος τῶν θερμῶν τόπων διατελεῖ λίαν διάφορος τοῦ τῶν ἀρκτῶν μερῶν εἰς ταῦτα ἡ πρόνοια παρέσχε μεγαλοπρεπῆ ἐλάσην δένδρῳσσιν ἀνεύ τῶν δασῶν, πῶς ἡδύνατο ὁ Εὐρωπαῖος νὰ ἀντίσχυ εἰς τοὺς παγετούς; καὶ δὲ εἶναι μόνον ἐπὶ τῶν καθ' ἡμᾶς ἡμερῶν ὅτε τὸ κέντρον καὶ τὸ ἀρκτικὸν μέρος τῆς Εὐρώπης παράγουσι δάση γιγαντιαία κατὰ τοὺς ἀρχαιότερους γεωλογικοὺς χρόνους, ἀπὸ τῆς ἐσχέτης τοῦ ἀνδρακος, τὰ φυτὰ ἐπεσωρεύοντο ὅπως παρασκευάσωσιν ἡμῖν προμήθειαν καυσίμου ὕλης ἐν τῇ ἀνατολῇ, ἐνθα ὁ ἄνθρωπος δὲν οφείλει νὰ προφυλάττῃται κατὰ τῆς ἀκρᾶσις τῶν τοῦ ἐαυτοῦ ὠρῶν, τὰ ξύλα καὶ οἱ γαιῶδρακες εἰσὶν ἐξίσου σπάνιοι.

Τὰ Ὀλύμπια ἡδυνήθησαν νὰ διατηρῶσιν ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν αὐτῶν ἀρωρεῶν δάση πιτύων τὸ περικαλλὲς ἐκ βλαστῆσε

Εὐγενέσατε Κύριε Συντάκτα τῆς "Ἀληθείας"
 Δέξασθέ τι προῖον τῆς καταδικούσεως με Μοῦσης, καταχωρήσατε δὲ τοῦτο, εἰ τὸ ἐγκρίνητε χωρὶς νὰ με μεμφθῇτε διὰ τὰ ν μου, κττ. Ἦδυνάμην κάλλιστα ν' ἀπομιμηθῶ τὴν δημοτικὴν τῆς Σμύρνης γλώσσαν ἢ τὴν τῆς Κ] πόλεως. Ὁ θεὸς φυλάξαι! Κύπριος τις θέλων νὰ παραμορφώσῃ τὴν Ὀμηρικὴν, ὡς εἶπεν, γλώσσάν μας, περιέπεσεν εἰς τὴν δυστυχίαν νὰ ὁμιλῇ χωρὶς ν δηλ. ἀνεύ ἁλατος. Ἄλλως τε δὲ εἶνε ἡ ἐν τῷ ποιήματί μου ἡ καθομιλουμένη Ἑλληνικὴ ἐν Λεμεσῶ.

ΘΡΗΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΧΜΑΛΩΤΟΥ.

Εἰς τὴν κορυφὴν τ' Ὀλύμπου ὄρσαν ἢ ποικίλῃ
 Εἰς τῆς ἐρημίας τὸν ψόφον λυπημένη ἀναβαίνει
 Καὶ λυπητερὴ μὲ φόβον γύρω γύρω της κυτᾶει
 Κλαίει ἢ φτωχὴ... τί ἔχει καὶ ἔλεος, θεῶ, φωνάζει;
 Καὶ τὸ ὄρος χιονισμένον ἀνοίξεν τὴν ἀγκαλίαν του
 Καὶ με σέβας γονατίζει ἐμπροσθὰς τὴν Ἀνασάν του.
 "Σιωπὴ" λέγει ἐκείνη καὶ ὕψωσεν τὸν δάκτυλόν της
 Καὶ εἰς τὴν λύπην της τὸ ὄρος ἐπέσαν πρὸ τῶν ποδῶν της
 "Δὲν εἶναι κανεὶς ἐδῶ πάνω;... μόνη μου θέλω νὰ κλαίω!
 Καὶ τὴν πρῶτην μου τὴν δόξαν εἶδῶ πάνω νὰ γυρεύω!
 Ἐδῶ πάνω κατοικοῦσαν τὰ ἀγαπητὰ παιδιὰ μου
 Καὶ με περιφύλλαν κίνα ἐσφιγγεν ἢ ἀγκυλιά μου.
 Ποῦ τὸ πρῶτόν μου, τὸ πλοῦτος καὶ τὸ πρῶτον μεγαλεῖον;
 Ἑλλήες μου! ἐδῶ πάνω δὲν μου εἴπατε μνηεῖον;
 Ποῦ ὁ λαυπηρὸς μου θρόνος! καὶ τὸ σέμμα μου τ' ὠραῖον;
 Ἀνασταμένοι μου τ' ἀρπάξα ν' ἐτίποτε δὲν ἔχω πλέον!!"
 Εἰς τὸ κλέμαν της τὸ ὄρος ἐτρεμεν ὅλα τὰ μέρη
 Καὶ οἱ Ὀλύμπιοι φανῆκαν με τὸ σέμμα εἰς τὸ χέρι.
 "Χαῖρον, Κύπρος! ὁ Ζεὺς εἶπεν ἀπὸ τοῦς θεοὺς ὁ πρῶτος.
 Εἶσαι κόρη τῶν Ἑλλήνων ἢ τῶν βασιλείων κρότος."
 Στὸν χειρῆρισμόν ἐκείνη ἐσκύψιν τὸ πρόσωπόν της
 Καὶ ἔδειξεν πολλὰς ἀλύσεις εἰς τὸν πρωτὸν θεὸν της.
 Τὰ ὠραῖα μάγουλά της ἔδειξεν παραδερμένα,
 Κάτασπρην τὴν κεφαλὴν της καὶ τὰ χέρια σκληραμμένα.
 "Φθάνει, λέγ' ὁ Ζεὺς, ταῖδι μου!" καὶ ἔδειξεν τὰ φρύδια ἄσπρα
 Καὶ τὰ γυαλὰ τῶν ματιῶν ἔφειξεν ὡσαν τὰ ἀστρα.
 "Θεοί!" λέγει καὶ τὴν φωνὴν του ἑὰς κεραυνὸς σφυρίζει,
 Καὶ ἡ θάλασσα ἀπαντᾷ του καὶ ἀφρίζει καὶ μουγκρίζει.
 "Γὰρ ἡ πόλις τῶν Ἑλλήνων τῶν μεγάλων μας ἀνθρώπων
 Εἰς τὰς ἐξουσίας νὰ δουλεύῃς τὸν βασιλικὸν τοῦ τόπου;
 Ταπεινοὶ γὰρ τὴν ἐρύχουν καὶ τὸ νέος της καὶ ἐκείνη;
 Θέμις! κράτετε τὴν, εἰπεν, θέλω τὴν δικαιοσύνην."
 Καὶ ἀνέσαν ἡ Θέμις δεκρυμένη, λυπημένη,
 Μ' ἄδρα, κρῖνον; καὶ με ρῆδα ἦσαν ἐσφραγισμένη.
 "Ζεὺς θεὸς καὶ ἀνθρώπων, διατὶ με θέλεις ἑστῶν,
 Εἰπέναι τὴν ἀδικίαν εἰς τὸ δικαίον καὶ εὖρον;
 Τὸν Χριστὸν τοῦς δὲν γνωρίζεις πῶς ἐσαύρωσαν τὰ κτήνη
 Διὰ χρήματα καὶ ἄλλα γὰρ νὰ φαίνονται ἐκεῖνοι;
 Καὶ ἀπὸ τοῦς τοῦς καιροῦς καὶ τοῦς καλοῦς νὰ ἐκτραναγνωρίζεις.
 Ρίψι κεραυνούς, ἀν θέλεις τοὺς καλοὺς νὰ ἐσφραγίσῃς.
 Κόρη καὶ ἴσως ἡ Κίρκη ἐγνώθη στὰ βζυνά σου
 Καὶ ἀγένη ἀνέστης ὁ θεὸς ν' ἀψήφωσιν τὰ δικά σου."
 Ἐπὶ στεναγμῶν ἡ Κύπρος ἄφηκε πικρὸν καὶ τὰ χεῖλη
 Μαύρην δάκρυον σφογγίζει με γαιματερόν μανδύλι.
 Τὸ ὀλεσθέν τοῦ πόθου στὸ βουνὸν ὁ Ζεὺς ἐβόητα,
 Καὶ ἡ ἀνατολὴ ἀνέφηνε..... καὶ ἡ δύσι χαμηλόντα.
 Εὐφραίνονται μέγαν..... καὶ οἱ θεοὶ μετὰ φωνάζον
 "Ἀν ἀνατολὴν ὡς ἄναι τὴν ὀργὴν μας νὰ τρουαίω" ...

ως διάδημα τῶν ὁρίων ἀποτελεῖ ἀτίθη-
σιν πρὸς τὴν φαλακρότητα τῶν κάτωδι-
πιδίων τὰ δάση διατηροῦσιν ἡδεῖαν δρό-
σον· τυγχάνουσιν ὡσαύτως πηγὴ πλού-
του διὰ τὴν ἐλάσιν μεγάλου μέρους
τῆς νήσου· οὐδὲν ἤττον ἡ Ὀθωμανικὴ Κυ-
βέρνησις δὲν ἀποπειράται νὰ τὰ διατηρήσῃ.
Ποιμὴν τις συλλαμβάνει τὴν ιδιότροπον
ἰδέαν νὰ σπείρῃ κριθὴν ἐπὶ τῶν ὁρίων·
καί τι δένδρα, ὧν ἡ σποδὸς γονιμοποιεῖ
τὴν γῆν ἐπὶ τινι ἔτῃ ὠφελεῖται ἐκ τῆς
τοιαύτης καλλιέργειας, εἴτα ἐγκαταλεί-
πει τὸν ἀγρόν του πρὸς σχηματισμὸν ἐ-
τέρου διὰ τῆς αὐτῆς μεθόδου, χωρὶς νὰ
μεριμνᾷ ἐπὶ τῇ τῶν δένδρων ἐξαφανίσει,
ἅπερ ὑπὸ τὸν διακαῇ οὐρανὸν τῆς Κύ-
πρου, δὲν ἀναφύονται ἢ βραδύτατα. Βλέ-
πει τις μάλιστα νὰ πυρπολῶσι δάση πιτύ-
ων ἀνευ ἐτέρου σκοποῦ ἢ τῆς ἡδονῆς τοῦ
κατασφύειν. Ἡ ρητὴν τρέφει τὴν φλό-
γα, ἥς ἡ λάμψις διαχέεται ἐπὶ τοῦ ὁ-
ρίζοντος. Οἱ κλέδοι τρίζουσιν, ὁ ἄνεμος
σφιδονίζει εἰς τὸν αἶρα φυλλώματα
περιφλεγῇ· θαυμάσιον πυροτέχνημα, ἀλ-
λ' ἀποτρόπαιον. Συνεχῶς ὁ ἄνθρωπος
φέρει ἐν εαυτῷ τὸ ἐνστικτὸν τῆς ἀγνομο-
σύνης ἢ τοῦ ὀλέθρου· ὁ κάτοικος τῆς
πόλεως ἀνατρέπει τὴν κοινωνίαν, ἥτις τὸν
ἐπαιδαγωγῇ, ὁ δὲ τῶν ἐρήμων μαίνε-
ται κατὰ τῆς φύσεως ἥτις τὸν τρέφει.

Κατὰ τὸν Κον Fourcade, ἀρχαῖον
πρόξενον ἐν Κύπρῳ, ἡ ἔκτασις τῶν ἐνι-
αυσίων καλλιεργημένων γαιῶν περιλαμ-
βάνει 65,000 πλεθρα[1] [10 χιλ. πῆ-
χους ἑκάστον] τούτῃ τὸ δεκαπεντημέρι-
ον τῆς νήσου, ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ γαῖαι μέ-
νουσιν ἐπὶ τρία ἔτη νειοταί, δέον νὰ
λογίσωμεν τρεῖς πλησιότεραν καλλιεργημέ-
νην γῆν, ἥτοι περὶ τὰς 200 χιλ. πλέ-
θρα· ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἀντιστοιχεῖ ὡς ἐγ-
γιστα πρὸς τὸ πεμπτημέριον τῆς ἐπι-
φανείας τῆς νήσου, ὅπερ εἶναι πάντοτε
ῥῆγμα ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς Εὐρωπαϊ-
κοὺς τόπους. Βλέπων τις τούτας ἐκτάσεις
γῆς ἀκαλλιεργήτους ἢ ἀπεριποίητους
ἤθελε πιστεύσει ὅτι οἱ Κύπριοι διατελοῦ-
σιν ἐν πείρᾳ τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές. Ἐὰν
δὲν βελτιώσιν τὴν γεωργίαν των, προέρχ-
εται διότι ἐκάστη οἰκογένεια ἐκδόλως προ-
μηθεύεται τὴν ἀναγκαζομένην αὐτῇ συγκο-
μιδὴν. ἢ ἐπειδὴ ὁ πληθυσμὸς δὲν εἶναι ἀ-
νάλογος πρὸς τὴν ἔκτασιν τῆς νήσου,
προτιμῶσι μεγάλας καλλιέργειας ἡμελη-
μῖνας ἀντὶ τῶν μικρῶν ἢ πεφροντισμέ-
νων. Δὲν πιαίνουσι τὴν γῆν, ἥτις ἀνα-
λαμβάνει ἀναπαυσίμην. Μόλις σκάπτου-
σι τοὺς αὐλάκας, ρίπτοντες τὸν σπόρον
ἀραιῶς. Ἄν ποτε κεφαλαιοῦχος Εὐρω-
παῖος ἠδύνατο νὰ ἡγόραζε γαίαν ἐν Κύ-
πρῳ ἢ νὰ ἦγεν ἐκεῖ ἱκανὸν ἀριθμὸν φιλο-
πῶν ἰργατῶν, ἤθελον εὐχερῶς πορί-
ζεσθαι διπλοῦν ἢ τριπλοῦν ὄφελος τοῦ
ἤδη ἐπιτυγχανομένου.

Ἐν ταῖς καλλίσταις καλλιργίαις τῆς

νήσου δέον νὰ τάξωμεν τὴν τῆς βαμβα-
κίδος, ἐξ ἧς οἱ Ἑνετοὶ ἐπορίζοντο κέρδη
ἱκανὰ, ἐφ' ᾧ ἢ τὸ φυτὸν τοῦτο ἐκλήθη
φυτὸν χρυσοῦ. Ἡ τῆς Ἀνατολῆς
βαμβακὶς δὲν εἶναι δένδρον ἄλλιον καθάπερ
ἐν Ἀμερικῇ, ἀλλὰ φυτὸν σπειρόμενον κα-
τὰ Μάιον, οὕτως τὰ μοδοκίτρινα ἄνθη
ἀποτελεῖσι τὸν κόσμον τῶν ἀγρῶν. Κα-
τὰ Ὁκτώβριον τὰ κελύφη ἀνοίγουσιν ἐπὶ
δικαίνοντα τὸν λευκὸν ὡς χιόνα ἐάμβα-
κα. Ἐὰν τὸ θάλπος δὲν ἦτον ἐρκούν-
τως σφενδαρὸν ἢ συνεχὲς, τὰ κελύφη ἐν-
τὶ βάμβακος, ἤθελον παράγει γλοιώδεις
φύραμα αἰκάνον νὰ μεταποιηθῇ εἰς νῆ-
μα. Ὁ βάμβαξ ὅσῳ καλλιεργῇται εἰς
θερμὰς χώρας τοσοῦτον καδίσταται περὶ
καλλέστερος· ὁ τῆς Αἰγύπτου εἶναι λίαν
τοῦ τῆς Τουρκίας ὑπέρτερος. Δὲν ὑπάρ-
χει κατὰ συνέπειαν ἰλιπὶς νὰ ἐγκληματι-
σθῇ ἐν Γαλλίᾳ. Διὰ τὰ τὸν ἐξάγῃσι
λευκὸν τὸν ἀποστέρουσι διὰ τῶν δακτύ-
λων, ἀλλὰ τὴν μακρὰν ταύτην ἐργασίαν
ὑποκαθιστῶσι δι' ἐτέρας, ἥτις συνίσταται
εἰς τὸ νὰ σείωσι τὰ κελύφη ἐντὸς καλά-
θου ἐκ καλάμου· τὰ περιττώματα δὴκου-
σι διὰ τῶν ὀπῶν ἢ μίνοι ὁ βάμβαξ, ὃν ἂ
παλλάσσουσιν εἴτα τῶν σπόρων διὰ τινος
ἐλάτρου. Τέλος, πρὶν ἢ τὸν ἐπιβιβάσω-
σιν εἰς τὰ πλοῖα τὸν τρίζουσι κατὰ τὸ
ποῦ ὑπερβαλλόντως ἐλαττωτὰ τὸν ὄγ-
κον αὐτοῦ.

Τὸ ἐρυθροδάνον τυγχάνει ἀξιολογώτε-
ρα ἀκόμη παραγωγῇ τῆς τοῦ βάμβακος.
Ἐκαστος γινώσκει ὅτι ἡ ρίζα τοῦ φυτοῦ
αὐτοῦ ἐστὶ λυσιστελιστά τῇ βαφικῇ ἢ
τοῦ ἐρυθροδάνον καλλιέργεια εἶναι παρα-
δοξοτάτη· εὐ μόνον ἀπαιτεῖ βάθος ἄμ-
μου λεπτῆς ὁμογενοῦς ἀνευ κοχυλῶν,
ἀλλὰ προσέτι ἀπαιτεῖται ὅπως κάτωθεν
τῆς ἄμμου αἱ ρίζαι πλῖνται εἰς τὸ ὕ-
δωρ δύο μέτρων βάθους· ὕδωρ ὅλοσχε-
ρῶς τάσιμον ἤθελον εἶσθαι ἀσυντελής· δέ-
ον νὰ ᾖναι τρέχον. Κατὰ τὰ φαινόμενα
ὀλίγοις τόποι δύναται νὰ ἀρμόζωσι
πρὸς τὴν τοῦ ἐρυθροδάνον καλλιέργειαν,
ἀλλ' ἐνθα συμπίπτουσιν αἱ ἐν λόγῳ συν-
θήκαι, τὸ προϊόν ἀποβαίνει πολλαπλὸν
τὸ εἶδος καλλιεργημένης γῆς, ἀξίζον ἐν
γίνῃ εἰς Κύπρον ἐκ 500—1000 γρ. ἀ-
νέρχεται εἰς 6000 ἢ 8000 γρ. ἡμερῶν ἐν
τοῖς μέρεσιν ἐνθα ἐπιτυγχάνει τὸ ἐρυθρό-
δανον· οὕτως ἐναντίον τῆς ἐλλείψεως
χειρῶν ἢ κεφαλαίων, ἡ καλλιέργεια τοῦ
φυτοῦ τούτου τοῦλάχιστον ἀπὸ δεκαπεν-
ταετίας ἐδιδασκιάσθη.

(ἐκτελούμεν.)

ΛΥΣΙΣ

τοῦ 1 αἰγύματος.

Ἀγραυλος, αὐλός, αὐλός, ἄγρα, ἄγρα.

ΛΥΤΑΙ

Ἐκ Λεμεσσοῦ ὁ κ. Μιχ. Η. Μιχαη-
λίδης, ἡ κ. Ἐλένη Ι. Καραγεωργιάδου,
ὁ κ. Γ. Μωάβας, ὁ κ. Εἰρ. Ν. Φραγ-
κούδης, ὁ κ. Μιχ. Εὐδίδουλος ἢ ἡ κ.
Π. Λοῦζας.

Ἐκ Λεμεσσοῦ ἡ "Ιδῆ" [ψευδώνυμον]
ἢ Ruy Silva [ἑστία] ἢ ἐκ Βαρσοῦν ὁ
κ. Π. Παρίστας ἢ ὁ κ. Λουκάς Παϊσίος.

ΛΟΓΟΓΡΙΦΟΣ.

2.

..ω..α.—ε..εα.—.α.η.

α.ω.—α.ουε.—ου.—ε.ω.—ε.η.—ο.ου.—

A. K. Π.

Τοῦ ἀνωτέρου λογογράφου ἑλλείπουσι
τὰ σύμφωνα, αἵτινα ὑποδηλοῦνται διὰ τῶν
στιγμῶν· αἱ παύλαι δὲ χωρίζουσι τὰς λέ-
ξεις.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Η ΑΣΘΕΝΗΣ ΛΥΡΑ.

ἦτοι

λυρικά ποιήματα Βασιλείου Μιχαηλίδου.
Εἰς ὄγκον ἐκ 44 σελίδων. Τιμὴ διὰ
τοὺς συνδρομητὰς σελίνιον ἐν ἢ διὰ
τοὺς μὴ συνδρομητὰς φράγκον ἐν ἢ ἡμισυ
Εὐρίσκεται παρὰ τῇ ποιητῇ ἐν Λεμεσ-
σῷ ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ τῆς "Ἀληθεί-
ας".

Εἰδοποιήσεις.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

Η ΑΛΒΙΩΝ.

Διευθυνόμενον ὑπὸ κ.

K. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.

Ἐν τῇ νιοδμήτῳ παραθαλασσίῳ τούτῳ
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩ, κειμένῳ ἐν τῇ κεντρὶ
κωτέρᾳ θέσει τῆς πόλεως ἢ ἀγορᾶς, εὐ-
ρίσκει ὁ προσερχόμενος μεγάλην περιποι-
ήσιν, καθαριότητα ἢ καλῶς κατασκευασ-
μένα φαγητά. Ἐν τῷ ἄνω δὲ πατώματι
τοῦ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ ὑπάρχουσι δωμά-
τια μετὰ κλινῶν. Γίνονται ἐν αὐτῇ δικτοὶ
ἢ συνδρομηταὶ μετὰ τὸν μήνα.

Τιμαὶ συγκαταβατικαί, ὑπερσία ἀρίστη.

Ἐν Λεμεσσοῦ τῇ 4) 16 Φεβρουαρίου. 82.

"ALBION HOTEL"

Kept by Mr.

K. CONSTANTINIDES.

In this new built maritime hotel
situated in the more central place
of the town and marked, the comer
will find great attendance, clean-
ness and well prepared and deli-
cate dishes.

In the upper store of the build-
ing there are bed-rooms and subs-
cribers are accepted per month.
Moderate prices with the best at-
tendance.

Limassol 5] 16 February 1882

ΥΦΑΣΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Φ. ΚΟΛΛΑΚΙΔΟΥ

Ὁδὸς Ἀγ. Ἀνδρέου ἢ Ἀγ. Πα-
τριῶν, ὑπὸ τὴν οἰκίαν Κου Δ. Χ.
Παύλου.

Ἐν τῇ ρηθέντι ὑφασματοπωλεί-
ῳ, πλουτισθέντι ἑσχατῶς διὰ δια-
φόρων πραγματειῶν ἐξ Εὐρώπης
πωλοῦνται χονδρικῶς ἢ λιανικῶς
εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικὰς.

ἐκτὸς διαφόρων ἄλλων συνήθων
πραγματειῶν, ἢ αἱ ἐξῆς.

Κασιμήρια μαῦρα ἢ τσόχαι Γαλ-
λικά, κασιμήρια χρωματιστὰ Ἀγ-
γλικά ἢ Γαλλικά, διάφορα ὑφάσ-
ματα μετὰ ξίνα, πουπλίνα, μαλλο-
μετὰ ξίνα, πουπλίνα, κλαδωτὰ
ἀλπακάδες διαφόρων εἰδῶν ἢ βε-
λοῦδα ἢ γαρνιμέντα διάφορα, κτῆ
δέλλαι μετὰ ξίνα, ἀλεξίβροχα [ὁμ-
βρέλλαι] διὰ γυναικας ἢ ἄνδρας
πίλοι μαῦροι Γαλλικοὶ ἀνδρῶν
φλανέλλαι λευκαὶ ἢ χρωματισταὶ
κοσμήματα διάφορα χρυσᾷ Γαλλι-
κά, κλῖναι σιδηρεῖ ἢ διάφορα εἶ-
δη συρμού.

Οἱ εἰς τὸ ρηθὲν κατάστημα προσ-
ερχόμενοι, θέλουσι μένει κατὰ πᾶν
τα εὐχαριστημένοι.

Ἐν Λεμεσσοῦ 15] 27 Ἰανουαρίου. 1882

Εἰδοποιεῖται τὸ σεβαστὸν κοινὸν
τῆς πόλεως ὅτι κατὰ προηγουμέ-
νην παρὰ τοῦ ἐνταῦθα Δημαρχεί-
ου ἄδειαν ὁ ὑποφαινόμενος θέλει
δημοπρατεῖ κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν
ἐν τῇ ὑπὸ τὴν οἰκίαν κ. Ν. Κάρ-
ταλη ὁδὸς Ἀγ. Ἀνδρέου ἀριθ. 78
μαγαζεῖν διαφόρους πραγματείας
ἐπιπλα ἢ κτήματα ἀκίνητα.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀ-
ποτεινέσθω ὁ βουλούμενος πρὸς
τὸν ὑποφαινόμενον.

Ἐν Λεμεσσοῦ τῇ 26 Ἰανουαρίου. 1882

ΠΑΤΣΙΦΙΚΟΣ ΗΛΙΑ

δημοπράτης.

NOTICE

I, the undersigned, beg to bring
into public notice that, having ob-
tained from the Municipality of
that town the authorisation, I shall
sell by public auction, every Sun-
day several goods, furnitures, and
immovable possessions in the store
under Mr. Cartali's house, St. An-
drew Street

For further particulars apply to
the undersigned.

PACIPHICO ELIA

auctioner

Limassol 26 Jan. 1882.

Εἰδοποιεῖται τὸ κοινὸν τῆς πό-
λεως ταύτης ὅτι ὁ ἐμπειρὸς κλειδο-
κυμβαλιστὴς Κόριος Εἰδουάρδος Ἀ-
ραβιὰν θέλει πωλοῦν ἐκτετα-
τά τεμάχια ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου
ἐν τῇ Καφενέῳ "Βικτωρίᾳ" καθ'
ἐκάστην.

Ἐν Λεμεσσοῦ τῇ 16] 27 Ἰανουαρίου. 82.

Ὁ διευθυντής

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΑΜΠΗ

(1) Ὁ Κ. Fourcade ἦν ἐν Κύπρῳ ἀ-
χρὶ τοῦ 1845. Ἐκτοτε ὁ ἀριθμὸς τῶν
καλλιεργημένων γαιῶν βεβαίως ἐδιδασκιά-
σθη.